

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Hæresiarchæ in Sæculo IV. dissoni Papis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

asserit Prudentius de imag. Calliani. Nazian. ep. 40. Sozom. l. 5. c. 21. Nyssanus Ora. in S. Theodor. Eusebius in vita Constantiani. Athanasius de imagine Crucifixi.

IX. S. Crucem asserit visio crucis facta Constantino. Euseb. l. 1. vitæ Constantini. Rufinus l. 1. c. 7. & 8. Ambr. de obitu Theodosii. Euseb. in Chron. cyril. Catechesi 4. Paulinus ep. 11.

X. Inuocationem Sanctorum testatur Athan. de Incarn. Et in Euang. de Deipara. Basilius orat. in 40. Mart. Nazian. in laudem Basil. & Cypriani. Ambrosius lib. de Viduis. Prudentius in hymno S. Laur. Ephraim lib. de compunct. Hier. contra Vigilantium.

XI. Suffragia pro defunctis asserit Epiphanius hæc est 75. Lactantius lib. 7. Hieron. lib. 18. in Isa. Nyss. l. de anima. Chrys. & Basil. in Liturgijs. Basil. in cap. 9. Isa.

XII. Celibatum præsertim Clericorum asserit Ambr. ad Virginem lapsam, & fere plerique æui huius.

Pauca hæc in exemplum suffecerint: sic enim ire per singula licet.

Hæresiarchæ in Sæculo IV. diffoni Papis.

33. ARIUS *an.* 306. adhæsit Meletio, Ægypti Episcopo nominato; sed vt Petrus Alexandrinus eum in Synodo deposuit, ob sacrificeationem idolis factam, aliaque flagitia; ideo Meletius conuitia in Petrum confinxit, & Schisma inuexit. Tunc Arius deserens schisma creatur à Petro Diaconus Alex. at mox reuertit ad Meletium; qua causa Petrus eum excõmunicabat. Meletius vero Maximin. Imp. in Petrum exacerbare sic, vt *an.* 310. cum alijs Episcopis Ægypti à

tyranno pro fide capite plecteretur. Priustamè S. Petro visiones sunt factæ, quas ipse describit. Oranti visus duodenarius scisso collobio nuditatè suâ regere: seiscitanti quis velle scidisset; coruscus puer ait; Arius. Caue, eum receperis: idemq; posteris manda: Et vero tu Martyr nonies. Nunquam in Sede S. Marti sedere voluit; quod, quoties ad eam accessisset, diuinâ in ea sedere virtutè radiantem videret. *An.* 315. Meletius Arium S. Scripturæ interpretè defert ad Alex. Alexandriæ episcopum, quod aliena doceret. Cõuictus Sacerdotio exiit, et cetera. Fugiens infamiam Eusebiû Nicomediensem Episc. aliosq; seducit, & *an.* 318. rufus in Conc. Alex. datur. Cõstantino quoque encyclicis eum perstringit *an.* 319. *An.* 325. Nicæni Patres ad eius scriptura cohorescunt; exuriq; sub panacapitisi iubentur. Canes vero palmodiam mittitur in exilium. *An.* 327. Eusebius persuadet Constantino, vt ab exilio reuocaretur: & ab Eusebianis in Communionem receptus, seditionum Alexandriæ autor citatur ad Imp. causæ decidæ *an.* 330. vbi Nicæni fidei dolere describit. Protinus ab Eusebianis in ecclesiam introducendus, in secellu medius crepans viscera effudit cum anima precibus S. Alexandri Episc.

ARIANI *an.* 343. confutatur à Antonio voce & miraculis, quorum sacrilegia ei per visum ostenduntur. Post diram rabiem, *an.* 352. ambiant communionem apud Liberium; sed repulsi. *An.* 353. arte sibi deuincunt Constantium, qui plurimos exulare iubet Episcopos, *an.* 356. immani cum persecutione Athanasium exagitant, *an.* 357. Olim

subscribere cogunt per Imp. itemq; Nicæ in Thracia Patres an. 359. ACACIANI quoq; sunt dicti ab Acacio Cōstantinop. Episc. eorum signifero. Anno 370. Miraculis eorū hærælis confunditur. Arianus baptismo extinguit filium Valentis Imp. An. 400. Orthodoxi imitati hymnos concinunt; sed edictis Arcadij coercentur.

34. DONATVS an. 306. successor in pseudoepiscopatu Carthag. ab intruso, & mox demortuo Maioriano contra S. Cæcilianum, TRADITORVM hæræsin ita confirmavit, vt ab eo *Donatista* vocarentur. An. 313. prodente S. Cæciliano Romæ in Conc. ab S. Melchiade dānatur cū sectarijs; qui ad Imp. Constantin. appellat accusantes Cæcilianū quib. hic ait. *Petitis à me in seculo iudicium; cum ego Christi iudicium expectem.* Simul eos ad Papā reijcit. Hinc iterum damnatis ad Imp. appellantibus, is ait; *O rabida furoris iudicia! Vt in causis Gentilium solet appellatio nem interponunt.* Posteriores tamen Donatistæ iactabant, Imperat. ipsis causam ad iudicasse: infamantque Papam ab Traditionis nota post annos modò 100. Ergo an. 314. ad Conc. Arelatense demissi damnantur ibidem. Inde rursus ijs ad Imperat. appellantibus, statuit Constantinus: *Quicquid in quacunque causa iudicatum ab Episcopis; id seculari Iudici indicatum esto.* Item, *Fasces ac Præsides Episcopis subesse debere decreuit.* An. 321. arrogantes sibi nomen *Catholicorum* ab Optato ridentur. An. 360. iungunt sese Macedonianis. An. 362. Ab Iuliano relaxantur ad exilium ad turbandam Ecclesiam; & immania designant.

An. 368. penes eos remansisse Eccle-

siam iactant. An. 394. In sectas scissi se inuicem damnant.

35. AVDÆVS Mesopotamius vitæ probatissimæ, acer improbe viuentium obiurgator; demum vna cum seueris suis ab Ecclesia secessionem facit schismaticus. Relegatus à Constantino in Scythiam exul barbaris Christum prædicat cum gentis multa conuersione, & plurium constructione monasteriorum. Dogmatizauit: *Deum habere formam humanam. Pascha luna XIV. celebrandum: Peccata parua tantum consistenda, maiora silenda.* &c. Atque ista fere an. 341.

Perijt bis exul & abstentus.

36. MESSALIANI an. 361. Siue EVCHITÆ, id est, Precarij ex anachoretis orti fingebant, *Sacramenta nec prodesse, nec obesse; sed Orationem solam: Baptismum radere peccata, sicut nouacula pilos, vt recrefant; præsertim pec. originale: Cuique inhabitare diabolus; etiam Apostolis; Se SS. Trinitatem oculis corporeis cernere: Non laborandum esse, sed precandum: Eleemosynas sibi solis deberi.* &c.

37. DONATVS alius ab illo, an. 331. pseudoepiscopus item Carthaginensis magni habitus, eo se extulit, vt se quasi pro Deo gereret; ac nonnullis etiam Episcopis videretur: Vt pereum, ceu Deum, iurarent: Magistratus & Imperatorem quoque conuictijs laceffebat.

Patiebatur à suis iactari: *Donatus orauit; & respondit ei Deus de cælo.*

Ab hoc propudio coorti CIRCUMCELLIONES vbique Magistratum calumniabantur minaciter eis scribentes.

Seiplos occidebant, aut occidi curabant;

bant, vt Martyrum nomen fortirentur.

An. 348. prohibuit Imperator eis dari eleemofynam. Exhalat Donatus animam an. 368.

38. MACEDONIVS an. 342. ab Ariani per tumultum creatur Episcopus Constantinopolitanus; at an. 351. vi armata introducitur à Constantio.

At an. 359. irato Constantio abdicatur.

Fingebat Sp. Sanctum non esse eiusdem substantia cum Patre & Filio; sed horum famulum.

Vitam cum suis ducebat Monachorum similem.

Quidam, vt Cyziceni præstigijs operam dabant; vt oleam specie precatationis transtulit quidam, vt auditorij sui fenestram adumbraret. Alius mortuū eloqui iussit, quātum ei deberet vidua, à qua scenerator plus exigebat: & edixit.

S. Athanasius in deserto delitescens primus fulminavit damnationem in Pneumatomachos istos, an. 360. Iungebantur autem eis Semiariani & Ariani.

An. 381. à Theodosio vocati ad Conc. Constantinop. Generale damnantur: Et ab Imp. proscribuntur.

39. PHOTIVS Sirmij in Illyrico Episcopus fingit, an. 342. *ilium Dei merum esse hominem.*

Nec ante B. V. Mariam fuisse: Tunc cœpisse esse Christum, cum Sp. Sanctus in baptismo super eum descendere visus est.

Ariani eum in Conc. Sirmiensis condemnant. Eius sequaces dicti sunt HOMONICISTÆ.

40. APOLLINARTIS an. 349. Laodicæ Lector, fugienti S. Athanasio ad-

hæsit; quod cum Arianus Episcopus ei daret crimini, vt ecclesiâ excluderetur impatiens desciuit à fide; Finxitque Christum nullam Animam habuisse, sed sola Diuinitate animatum fuisse.

Negabat Mariam esse Deiparam. Natum ex ea Christum vt ceteri hominum: Creatum hominem prius, dein subisse Deum in eam. Esseque duos filios, Dei Patris vnum, alterum Mariæ: Deitatem in eo per gratiam esse operatam, non essentialiter unitam.

Crucifixum non adorandum esse. Et Maximum Patrem, Maiorem Filium, Maximum Sp. Sanctum.

Christum in Diuinitate passum: Animum ex traduce generari, id est, animum ex animabus: Hypostasem in Diuinis non reperiri. Eandem constare spatio mille annorum.

S. Damasus in Concilio Romano ipsum cum sectarijs damnauit an. 371.

Quod S. Ephræm libri eius folia conglutinasset, ex contemptu hoc indoluit sic, vt extabesceret.

41. AETIVS, an. 356. à Constantio in Episcopatum Antiochænum intruditur Arianus: natus ex plebeis, auriferi primum, dein S. Paulini discipulus, ab ipsis demum Arianiis damnatur Sirmij, quod fingeret, *Filium Patri omnino dissimilem esse: Scio Deum, aiebat, ipsumque non vt nequidem me norim magis.*

An. 359. damnatus à Conc. Constantinop. proscribitur in exilium à Constantio:

An. 362. à Iuliano relaxatur, vt tunc Ecclesiam.

Finxit etiam cum Eunomio, *Sp. Sanctum esse creaturam filij: Opera non necessaria ad salutem: fidem sufficere solum.*

Et qui Episcopatum retinere nequebat.

bat, finxit: *Episcopos & Presbyteros esse aequales: Pro defunctis non precandum, non sacrificandum: non ieiunandum; non Festa celebranda.*

42. ANTIDICOMARANITÆ, anno 373, ex Apollinari progressi in Arabiã, B. Mariam, nato Christo, confucuisse Iosepho.

43. COLLYRIDIANI, eiusdem genimina, die certo in sella curuli exponebant statuam Deiparæ, eique collyridem offerebant in sacrificium per fœmellas.

44. VIGILANTIVS *an.* 395. terræ motu delatus Ierosolymam, ait Hier. nudus orare solebat. Rodebat in ecclesia usum luminum: *Vigilias; Collectas elemosynarum; Reliquiarum miracula: Calibatum clericorum.*

Inualuit in Gallia. Finxit *Inanem esse invocationem Sanctorum, cultumque reliquiarum.* Refutatur à S. Hier.

45. HELVIDIVS *an.* 382. finxit, Deiparam, nato Christo filios ex Ioseph suscepisse plures. Confutatur Romæ ab S. Hieronymo.

46. IOVINIANVS pseudomonachus Mediolanensis *an.* 382. finxit, *paria esse & peccata; & premia Sanctorum: Virginitatem non prestare ieiunio.*

Vixit splendide. Cōfutatus à S. Hieronymo, damnatur à S. Siricio Papa in Conc. Mediolanensian. 390. Et relegatur in exilium à Theodosio.

47. PRISCILLIANVS Hispanus nobilis, præditus, ac cerque ingenio, in pulsos Ægypto Gnosticos lapsus, ac Manichæos, vnam ex ijs alijsque conflavit hæresin, auxiliante magia: *anno* 381. Cæsaraugustæ per mulierculas cœpit, ac

profecit. Finxit, *Animas eiusdem cum Deo esse substantia: Mundum creatum à principe maligno: Domizicis ieiunandum, vacandum Veneri: Christum non veram assumpsisse carnem: Hominem ex XII. signis Zodiacis compositum, alligatumque fatalibus stellis: unde signa singula singulis membris tribuebant, Masculus ephemeralis inde originem traxit, Carnes, ut immundus, non edebant, diuorina ad libitum frequentabant: Sabellium de Christo docuisse recte: mendacium non esse peccatum. &c.*

Damnatus *an.* 381. in Conc. Cæsaraugustano cum sectarijs, eijcitur ex Hispania. Delati in Italiam se Catholicos dicitant, Communionem ambiunt; nec tamen acceptas species sacras deglutiebant.

S. Damasus Papa & S. Ambr. eos reijciunt ac damnant: mox dolose in Hispaniam irreptant.

An. 385. rursus in Conc. Burdegalensi damnantur: Autorem sectæ Maximus Imp. capite plectit; quem sectarij pro martyre colunt pluribus exagitati Concilij.

V A R I A

Fidei Testimonia historica
in Saeculo IV.

ANNO CCCI. Maximiano, triumphatis Persis, festum ludosque dijs celebrante, & spectatores sanguine victimarum aspersuro, abscedunt Christiani, quorum ope vicerat.

Perorat pro Diis, diris fulminibus multi cadunt.

k Tho-